

อนุโมทนาวันมหาปิติ

หลวงพ่อก็มีความรู้สึกปิติใจและเป็นสุขใจมาก ที่ลูก
สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยคและได้รับพระราชทาน
อุปสมบทเป็นนาคหลวงในคราวนี้ ลูกได้เป็นต้นบุญต้น
แบบที่ดีของภิกษุสามเณรผู้ใคร่ต่อการศึกษาและการสร้าง
บารมี สิ่งที่ลูกได้กระทำให้ปรากฏในคราวนี้เป็นเครื่อง
ยืนยันว่า กิจวัตรและกิจกรรมนั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการ
ศึกษาเล่าเรียนพระบาลีเลย เราสามารถที่จะทำควบคู่กัน
ไปได้ แล้วก็ทำได้อย่างดีด้วย ขึ้นอยู่กับการบริหารเวลา
ของกิจวัตรและกิจกรรมให้เป็น

เราบวชมาในพระธรรมวินัยนี้ มีวัตถุประสงค์ที่
สำคัญ คือ ทำพระนิพพานให้แจ้ง รองลงมาก็คือ การ
แสวงบุญและการสร้างบารมีเท่านั้น นี่คือวัตถุประสงค์
หลักของการเข้ามาบวชในพระธรรมวินัยนี้ ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์
อย่างอื่น เพราะฉะนั้นเมื่อได้เข้ามาบวชในธรรม
วินัยนี้แล้วก็ต้องทำให้ถูกวัตถุประสงค์

บัดนี้ ลูกได้ศึกษาจบเปรียญธรรม ๙ ประโยคแล้ว
อย่าเพิ่งชะล่าใจหรือหลงลืมตัวเองว่า เราได้เรียนรู้จบ
คำสอนสูงสุดของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ความจริง
นี่เป็นแค่เพียงจุดเริ่มต้น เป็นอุปกรณ์ในการที่จะเข้าไป
ศึกษาความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอีกมากมายที่เก็บไว้ใน
ภาษาบาลี ที่ลูกจะต้องศึกษาต่อไป

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสถึง ๓ ป. เพื่อภิกษุ
ทั้งหลาย ที่บวชเข้ามาในพระธรรมวินัยนี้ ๓ ป. หมายถึง
ปริยัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธ ปริยัติ คือการศึกษาเรียนรู้
ปริยัติธรรม เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ การ
ปฏิบัติจะนำไปสู่การเห็นแจ้งและการรู้แจ้ง ที่เรียก
ว่า ปฏิเวธ เพราะฉะนั้นเมื่อศึกษาจบเปรียญธรรม ๙
ประโยคแล้ว หหมดความกังวลไปในระดับหนึ่ง

ก็ถึงเวลาจะต้องศึกษาธรรมปฏิบัติที่หลวงพ่อบรรพชา
สมมุติว่าเป็นประโยค ๑๐ กันต่อไป

ลูกเป็นผู้มีบุญมากได้สั่งสมบุญมาอย่างต่อเนื่อง

ยาวนาน จึงได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนและจบการศึกษา
เปรียญธรรม ๙ ประโยค เพราะฉะนั้นก็ขอให้ใช้ความรู้ที่
ได้มานั้นให้ถูกวัตถุประสงค์ และอย่าได้ใช้เวลาที่เหลือนอยู่
ไปศึกษาทางโลก เพราะนั่นไม่ใช่เป็นกิจของบรรพชิต นั่น
เป็นกิจของคฤหัสถ์ เพราะเขาต้องครองเรือน จำเป็นต้อง
ศึกษาเรื่องวิชาชีพเพื่อไปทำมาหากิน เขาแสวงหาโลกีย
ทรัพย์ซึ่งเป็นทรัพย์ภายนอก ก็จะต้องใช้เวลาไปเพื่อการ
นั้น แต่ลูกเป็นผู้มีบุญมาก ได้ผ่านขั้นตอนชีวิตของคฤหัสถ์
มามากพอจนถึงจุดอิ่มตัวแล้วในหลายภพหลายชาติ แล้ว
ก็สั่งสมบุญเนกขัมมบารมีกันมาอย่างยาวนาน เพราะ
ฉะนั้น กิจที่ลูกจะต้องทำต่อไปคือ แสวงหาทรัพย์ภายใน
ซึ่งเป็นเครื่องปลื้มใจของพระอริยเจ้า ให้ใช้วันเวลาไป
เพื่อการนี้ อย่าได้เอาเวลาไปศึกษาในทางโลกเลย

ในปัจจุบันบรรพชิตกำลังจะหลงทางจากเป้าหมายดั้งเดิม จากพุทธประสงค์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เมื่อศึกษาจบเปรียญธรรมแล้ว กลับใช้วันเวลาไปเพื่อการ
ศึกษาต่อในทางโลก ซึ่งชาวโลกก็ยังไม่มีความรู้แจ้งเห็น

จริง แต่ก็ยกย่องส่งเสริมเทิดทูนกันไป จนกระทั่งเป็นเหตุให้ภิกษุสามเณรเข้าใจผิด แล้วยังมีการตอกย้ำซ้ำเติมว่า เพศนักบวชหรือสามเณรก็ดี เป็นเพศผู้ด้อยโอกาส ไม่มีความสามารถในการทำมาหากิน มีฐานะยากจน ไม่อาจที่จะศึกษาเล่าเรียนทางโลกได้ จึงมาอาศัยผ้าเหลืองอาศัยพระศาสนา อาศัยกำลังสนับสนุนของญาติโยมที่กว่าจะหาทรัพย์มาได้ด้วยความยากลำบาก แล้วก็มาอบเมณประเคนให้เพื่อให้มีกำลังสำหรับจะไปศึกษาพระธรรมวินัย แต่กลับเอาไปศึกษาในทางโลก นี่กำลังหลงทางกัน

บรรพชิตทั้งหลายกำลังต้องการแรงบันดาลใจจากต้นบุญต้นแบบที่ดี ลูกได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างแรงบันดาลใจนี้ ที่จะดึงให้บรรพชิตที่หลงทางกลับมาสู่สู่ทางชีวิตที่ถูกต้องของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

วันนี้หลวงพ่อบปลื้มใจและเป็นสุขใจมาก หลวงพ่อขออนุโมทนาสาธุการ ขอให้ลูกจงเป็นผู้อยู่ในความคุ้มครองของพระนิพพาน ของพระรัตนตรัย ให้มีสุขภาพ

พลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้อายุยืนยาว ได้สร้างบารมีกันไปนาน ๆ ให้ปลอดกังวลจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและพรหมจรรย์ ให้บวชให้ได้ตลอดรอดฝั่ง อย่าได้มีอุปสรรคอันใดเกิดขึ้นมาขัดขวางในหนทางแห่งการบำเพ็ญเนกขัมมบารมี ให้บวชจนกระทั่งหมดอายุขัย ให้สมบูรณ์ทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทคนา วิชชาธรรมกาย และเป้าหมายไปสู่ที่สุดแห่งธรรม จะแสดงธรรมก็ให้ไพเราะทั้งในเบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลาย บริสุทธ์ บริบูรณ์ทั้งอรรถพัญญชนะ ใครได้ยินได้ฟังธรรมก็ได้ได้บรรลุธรรม ความปรารถนาอันใดก็ตามที่ลูกได้ตั้งใจเอาไว้ด้วยดี เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี ขอความปรารถนานั้นนั้นจะเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญ

